

วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจจากเงินเฟ้อ

เศรษฐกิจไทยปี 2560 ขยายตัวได้ดี จากปี 2559 โดยอัตราการเติบโตอยู่ที่ ร้อยละ 3.9 (คาดการณ์ของ สศช.) จากการขับเคลื่อนโดยภาคการส่งออกที่เติบโตได้ดีเกินคาดผลจากเศรษฐกิจโลกฟื้นตัว รวมถึงภาคการท่องเที่ยวที่ยังคงขยายตัวได้ดีอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เมื่อมองเสถียรภาพเศรษฐกิจด้านราคา โดยพิจารณาจาก เงินเฟ้อ ปี 2560 ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.66 จากปี 2559 แสดงถึงประชาชนมีระดับค่าครองชีพสูงขึ้นกว่าปี 2559 เล็กน้อย แต่ระดับเงินเฟ้อยังอยู่ในระดับต่ำเพิ่มขึ้นไม่มาก บ่งชี้ว่ากำลังซื้อภาคประชาชนยังไม่มีดีพอ

ทั้งนี้ จากการสำรวจราคาสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นต่อการครองชีพของประชาชน จำนวน 422 รายการ ของกระทรวงพาณิชย์ สรุปได้ว่า สถานการณ์ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคในปี 60 โดยเฉลี่ยสูงขึ้นจากปี 59 เล็กน้อย โดยเฉพาะราคาสินค้าในกลุ่มที่ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม สูงขึ้นเล็กน้อยใกล้เคียงกันในทุกภาค ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นการสูงขึ้นของราคาสินค้าที่เกี่ยวกับการรักษา การศึกษา และยานพาหนะ (รถยนต์ และรถจักรยานยนต์) ไม่นับรวมเชื้อเพลิงที่ยังคงเป็นปัจจัยหลักในค่าใช้จ่ายของประชาชน สะท้อนให้เห็นถึงกำลังซื้อของประชาชนที่ดีขึ้นเล็กน้อย ในขณะที่การใช้จ่ายเกี่ยวกับสินค้าคงทนสำหรับใช้ในบ้าน (เช่น ตู้เย็น เตารีด พัดลม เครื่องปรับอากาศ และเครื่องซักผ้า เป็นต้น) ลดลง แต่เป็นการลดลงโดยมีสาเหตุมาจากการจัดโปรโมชั่นของร้านค้า ประกอบกับภาวะธุรกิจที่อยู่อาศัยอยู่ในช่วงชะลอตัวทำให้ความต้องการสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน เฟอร์นิเจอร์ ของตกแต่งบ้านลดลงตามไปด้วย

ในส่วนของสินค้าเพื่อการบริโภค ในกลุ่มอาหารสด ระดับราคาสินค้าลดลงทั่วประเทศ จากผลผลิตที่มีมากขึ้นเมื่อเทียบกับปี 59 ที่เกิดภัยแล้งทำให้ราคาอาหารสดในปี 59 ค่อนข้างสูง ในขณะที่สินค้าเกี่ยวกับเครื่องปรุงอาหารมีราคาที่สูงขึ้น ส่งผลต่ออาหารแปรรูป และอาหารบริโภคนอก-ในบ้าน สูงขึ้นตามไปด้วย (ทั้งนี้ มีปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อราคาอาหารแปรรูปและอาหารบริโภคนอก-ในบ้าน) การเคลื่อนไหวราคาสินค้าเพื่อการบริโภคดีังกล่าว ตอกย้ำถึงความอ่อนแอของภาคเกษตรในปัจจุบัน ที่รอผลจากนโยบายภาครัฐที่ให้การช่วยเหลือเกษตรกรโดยหวังผลความเข้มแข็งของภาคเกษตรในระยะยาว

สถานการณ์ราคาสินค้าในปี 2560

	ประเทศ	กรุงเทพ และ ปริมณฑล	กลาง	เหนือ	ตะวันออก เฉียงเหนือ	ใต้
รวม	0.66	0.51	0.91	0.49	0.56	1.03
อาหารและ เครื่องดื่ม	0.00	-0.17	0.51	-0.55	-0.48	0.66
อาหารสด	-1.39	-1.65	-1.33	-1.70	-1.58	-0.41
ไม่ใช่อาหาร และเครื่องดื่ม	1.05	0.83	1.15	1.15	1.26	1.27

หากพิจารณาการเคลื่อนไหวราคาสินค้าเป็นรายภาคแล้ว พบว่า ภาคใต้เป็นพื้นที่ที่ราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้นมากกว่าภาคอื่น ๆ จากสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นสำคัญ โดยมีภาคกลางเป็นภาคที่ราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้นเป็นอันดับสอง ตามมาด้วยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กรุงเทพฯ และปริมณฑล และภาคเหนือ ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นพื้นที่ที่ราคาอาหารสดลดลงมากกว่าภาคอื่น ๆ เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตอาหารที่สำคัญ (ไม่นับรวมกรุงเทพฯ และปริมณฑล ที่เป็นพื้นที่สำคัญในการรวบรวมสินค้าเพื่อกระจายไปยังภาคอื่น ๆ อีกทั้งเป็นพื้นที่ที่มีการแข่งขันสูงกว่าภาคอื่นด้วย) เช่นเดียวกันกับสินค้าอุปโภคบริโภคที่ขายในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล ก็มีราคาเพิ่มสูงขึ้น น้อยกว่าภาคอื่น ตามมาด้วยภาคกลางและภาคเหนือ ส่วนภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ เป็นพื้นที่ที่ราคาสินค้าเพิ่มสูงมากขึ้นที่สุด

โดยสรุป การเคลื่อนไหวของราคาสินค้าเพื่ออุปโภคบริโภค สะท้อนให้เห็นถึงกำลังซื้อของประชาชนทั่วไปเริ่มดีขึ้น เว้นแต่กำลังซื้อในภาคเกษตรที่ยังมีน้อย และภาวะธุรกิจเพื่อสุขภาพกำลังดีขึ้นตามกระแสสุขภาพในปัจจุบัน และค่าใช้จ่ายด้านการศึกษาเพิ่มขึ้นตามการปรับตัวของตลาดแรงงานที่ต้องการแรงงานมีทักษะมากขึ้น โดยเฉพาะแรงงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงไปสู่ Thailand 4.0 ตามนโยบายรัฐบาล อย่างไรก็ตาม รัฐบาลได้มีการออกมาตรการต่างๆ เพื่อเพิ่มกำลังซื้อให้ประชาชนโดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้น้อย ได้แก่ โครงการบัตรธงฟ้าประชารัฐ ที่มีเม็ดเงินกว่า 2 พันล้านบาทต่อเดือน รวมทั้งสนับสนุน SMEs ให้เข้มแข็ง มีการผลิตและส่งออกได้มากขึ้น เพื่อเป็นการกระจายตัวในอุตสาหกรรมการส่งออกให้มากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้แนวโน้มเศรษฐกิจไทยขยายตัวในได้ดี และกระจายถึงระดับชุมชนมากขึ้น ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อจะค่อย ๆ ขยายตัวเพิ่มขึ้นในปี 2561 ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ คาดการณ์กรอบอัตราเงินเฟ้ออยู่ที่ ร้อยละ 0.6-1.6

มองเศรษฐกิจไทยผ่านการเคลื่อนไหวระดับราคาสินค้า ปี 2560

เปลี่ยนแปลง	ราคาผู้บริโภค	ราคาผู้ผลิต	ราคาวัสดุก่อสร้าง	ราคาส่งออก	ราคานำเข้า
ร้อยละ	0.66	0.7	1.9	3.5	5.4
เพิ่มขึ้น (+) / ลดลง (-)	+	+	+	+	+

จากการเคลื่อนไหวของระดับราคาสินค้าในส่วนต่าง ๆ สามารถสะท้อนเศรษฐกิจไทยได้ ดังนี้

1. **การบริโภคภาคประชาชน** ภาคประชาชนมีการใช้จ่ายเฉลี่ยเพื่อการบริโภคกระตือรือร้นขึ้นจากปี 2559 เล็กน้อย (ค่าครองชีพสูงขึ้นจากปี 59 0.66 %) สาเหตุสำคัญที่ทำให้เงินเฟ้อในปี 60 ไม่สูงมากนัก เกิดจาก 4 ปัจจัยหลัก ได้แก่

- 1) แรงกดดันของราคาอาหารสดประเภทผักและผลไม้ที่มีราคาลดลง จากการที่มีผลผลิตเข้าสู่ตลาดมากขึ้นกว่าในปีที่ผ่านมา
- 2) ภาครัฐไม่มีนโยบายในการแทรกแซงด้านราคาสินค้าเกษตร แต่เป็นการช่วยเหลือเกษตรกรโดยหวังผลความเข้มแข็งของภาคเกษตรในระยะยาวเพื่อให้เกิดความสมดุลของปริมาณและราคา
- 3) นโยบายประชารัฐสวัสดิการเริ่มเห็นผลที่ชัดเจนต่อการลดภาระค่าครองชีพของประชาชน และ
- 4) ประชาชนชะลอการใช้จ่าย เนื่องจากปัญหานี้ครวเรื้อนที่อยู่ในระดับสูง จึงต้องระมัดระวังในการใช้จ่ายมากขึ้น ประกอบกับอยู่ในช่วงการถวายเป็นพระราชกุศลแด่ในหลวงรัชการที่ 9 ทำให้ผู้บริโภคไม่ค่อยจับจ่ายใช้สอย ส่งผลให้ในปี 2560 ผู้จำหน่ายสินค้าจัดโปรโมชั่นลดราคาสินค้าเพื่อกระตุ้นยอดขาย

2. **การผลิต** ผู้ประกอบการโดยรวมมีรายรับเพิ่มขึ้นเฉลี่ยจากปี 59 ร้อยละ 0.7 แต่เกษตรกรยังคงมีรายได้ลดลงตามราคาสินค้าเกษตรที่ลดลง สอดคล้องกับภาคการบริโภคที่ราคาอาหารโดยรวมลดลง ส่วนผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและเหมืองแร่มีรายได้ที่ดีขึ้น 1.0 % และ 3.8 % ตามลำดับ สะท้อนให้เห็นถึงภาคการผลิตที่ดีขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจโลกที่กำลังดีขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งที่ผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศและเพื่อการส่งออก ราคาสินค้าอุปโภคที่ผู้ผลิตได้รับเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี 60 รวมถึงราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่สูงขึ้นตามตลาดโลก ตลอดจนภาคการก่อสร้างที่ระดับราคาของผู้ผลิตสูงขึ้นจากราคาเหล็กที่เป็นไปตามภาวะตลาดโลกที่ยังคงมีความต้องการใช้เหล็กในการก่อสร้างมาก โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย (จีน อินเดีย อินโดนีเซีย และเวียดนาม)

3. **การก่อสร้าง** ในปี 60 ผู้ประกอบการค้าวัสดุก่อสร้างยังคงได้รับผลดีจากโครงการก่อสร้างภาครัฐ โดยภาคการก่อสร้างในปี 60 โตขึ้นจากปี 59 1.9 % โดยมีสาเหตุหลักมาจากราคาเหล็กเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นไปตามความต้องการใช้เหล็กที่มากขึ้นในตลาดโลก ในขณะที่ตลาดซีเมนต์ยังคงซบเซา เนื่องจากความต้องการซื้อสังหาริมทรัพย์ถูกดูดซับไปแล้วในปี 59 อีกทั้งยังมีสังหาริมทรัพย์ค้างในตลาดจำนวนมาก ภาคเอกชนจึงชะลอการลงทุน ทำให้ราคาซีเมนต์ทั้งปี 60 ลดลงจากปี 59 โดยคาดว่าถ้าโครงการก่อสร้างภาครัฐเป็นไปด้วยดีและเศรษฐกิจยังคงฟื้นตัวต่อเนื่องก็จะทำให้ภาคเอกชนในตลาดอสังหาริมทรัพย์ลงทุนมากขึ้นในปี 61

4. **การนำเข้า-ส่งออก** ผู้ประกอบการนำเข้า – ส่งออก ปี 60 มีรายได้ที่เป็นตัวเงินโดยเฉลี่ยสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปี 59 สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่กำลังอยู่ในช่วงขาขึ้น โดยในภาคการส่งออก ผู้ประกอบการได้รับราคาสินค้าที่ดีขึ้นทุกหมวด ซึ่งจะส่งผลดีต่อการจ้างงานและการบริโภคในประเทศที่น่าจะขยับตัวขึ้นตาม ส่วนในภาคการนำเข้าจะเห็นว่าสินค้าในหมวดวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป สินค้าอุปโภคบริโภค และสินค้าทุน มีราคาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า แสดงให้เห็นถึงความต้องการของผู้บริโภคและผู้ผลิตในตลาดโลกที่มีมากขึ้น ตามสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ดีขึ้นตามลำดับ

สรุปได้ว่า “การเคลื่อนไหวของระดับราคาสินค้าในปี 2560 กำลังสะท้อนว่าเศรษฐกิจไทยกำลังเติบโตขึ้นอย่างช้า ๆ” โดยได้รับผลดีจากเศรษฐกิจโลกที่กำลังฟื้นตัว และการลงทุนภาครัฐ แต่สิ่งที่ควรระวังคือ การบริโภคภาคประชาชนที่ยังคงชะลอตัวลงจากนี้ครวเรื้อนที่ยังคงอยู่ในระดับสูง และภาคเกษตรที่ต้องได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง